

Samen verder als koppel na je pensioen

Verliefd worden, huwen, huisje en kindjes kopen en hard werken om alles rond te krijgen. Het gaat allemaal zo snel en voor je het weet ga je met pensioen. Al dan niet tegelijkertijd met je partner.

Je bent nu samen thuis. Hoe gaat het nu verder met jullie relatie?

EEN PLOOI GEVONDEN

Mieke De Vadder en André Daemen zijn een gehuwd koppel zestigers. Sinds enkele jaren zijn ze samen met pensioen.

“Wanneer je met pensioen gaat,” begint Mieke enthousiast, “word je overstelpt met hopen informatie: over reizen, Viagra, een cursus fotografie of lessen Spaans. Er valt immers ook zoveel te beleven als je met pensioen bent. Maar waar wij niets over in onze brievenbus kregen, was over initiatieven die ons als koppel in deze nieuwe levensfase met zijn specifiek eigen vragen, konden helpen. Hadden wij dan iets nodig? Ja en neen. Doordat we al vele jaren getrouwd waren, hadden wij een plooi gevonden in ons leven. Die plooi heeft jaren goed gewerkt, maar als je door dat pensioen, terug samen thuis bent, kan die plooi soms ergeren.”

“Zo was de keuken doorheen de jaren Mieke haar domein geworden,” verduidelijkt André. “Vroeger had ik door mijn professionele loopbaan geen tijd om te koken. Maar sinds ik met pensioen ben, vind ik het wel eens leuk om in de keuken te staan. Ik gebruik dan veel potten en pannen en er staat veel rommel op het aanrecht. Mieke echter organiseert haar werk in de keuken veel ordelijker. Vanuit dit verschil tussen mij en Mieke ergert zij zich spontaan als ze mij zo

bezig ziet en ze zegt: ‘Kom laat mij dat maar doen! Dat gaat vlugger!’ En voor ik het beseft staat zij te koken.”

“Of de tuin. Da’s ook vaak een bron van ergernis tussen ons twee,” illustreert Mieke. “Ik heb graag dat de tuin er netjes bijligt en alle onkruid weggewerkt. Vroeger beredderde ik de tuin zelf toen we beiden nog werkten. Als ik vond dat het onkruid moest uitgetrokken worden, dan deed ik dat ook. Maar sinds we beiden met pensioen zijn, neemt André gemakkelijk het werken in de tuin op zich. Maar hij laat het onkruid liever wat langer staan dan ik en als het uitgetrokken is, laat hij het op hoopjes eerst nog verdorren. Als dus vandaag het onkruid naar mijn aanvoelen te hoog staat, dan wacht ik niet op André. Ik begin er zelf aan en zeg soms: ‘Als ik dat hier allemaal niet moest regelen, dan gebeurde er hier niks...’

Er was een duidelijke plooi ‘gestreken’ in ons leven als werkend koppel. Een plooi die gewerkt had. Maar vandaag, als gepensioneerd koppel, voelden we ons vaak niet gelukkig bij die plooi. En we werden dan ook regelmatig lastig en wrevelig op elkaar.”

“Als Mieke zo weer voor mij bezig was in de tuin, dacht ik regelmatig: ‘Ze is weer bezig. Doe dan maar het onkruid uit, hé! Ik ga wel naar mijn bureau’, gaat André verder. “Ik voelde het verschillend zijn tussen

mij en Mieke heel duidelijk aan, maar ik sprak er niet over. Ik ging op in de hobby's die ik alleen deed en vermeed zo het verschil tussen ons. Stilaan, zonder dat we het merkten, zaten we 's middags of 's avonds samen aan tafel zonder één woord te zeggen. En ik troostte mij met de gedachte dat 'als je elkaar de hele dag ziet, als je geen collega's en geen werk meer hebt, dat het dan normaal is dat je aan tafel niet meer weet wat aan elkaar te vertellen...'

ONZE DROOM

"Maar wij droomden ons 'samen met pensioen zijn' wel anders," vult Mieke aan. "We hadden tot nu toe veel tijd gestoken in ons werk, de kinderen, de parochie en engagement. Ik keek dus echt uit naar ons pensioen omdat ik hoopte dat er dan tijd zou zijn. Tijd voor ons twee, tijd om dingen rustig samen te doen, tijd om samen te genieten, maar ook tijd om André mijn hele verlanglijstje van opgespaarde klusjes voor 'als we met pensioen zijn' te laten afwerken.

Maar ook André zat met zijn verwachtingen. Hij wilde vrij zijn, geen druk meer voelen... en zeker niet de druk van mijn verlanglijstje! Deze nieuwe levensfase bracht ontgoocheling in ons leven en we wilden zo niet verder gaan."

VERDER WERKEN AAN ONZE DROOM

"Daarom schreven we ons in voor een midweek voor senioren van Encounter Vlaanderen," vertelt André. "Een team van drie seniorenrechtparen en een priester vertellen er hoe zij in deze nieuwe levensfase proberen een antwoord te zoeken op vragen als: 'Hoe vullen we onze tijd in? Samen of elk voor zich? Hoe samen genieten? Hoe werken aan ons geluk?'. Niet vanuit een theorie, maar vanuit het leven van alledag. Ook al waren wij in ons koppellevens al heel wat met communicatie op stap gegaan, deze midweek bracht ons als koppel veel bij. Doordat het geen groepsgebeuren is, maar je als koppel alle tijd krijgt voor elkaar, krijg je echt de tijd om met elkaar te praten. De voorbeelden van het team nodigen je uit om over jezelf na te denken, om je belevingswereld aan elkaar te verwoorden en daarbij echt te luisteren naar elkaar. Het is verrassend te zien hoeveel dingen we eigenlijk van elkaar nog niet weten, ook al zijn we misschien al 40 jaar samen."

"Een voorbeeld," valt Mieke enthousiast in. "Samen in de auto zitten, los van wie van ons beiden rijdt, is voor ons altijd heel spannend. Ik vind dat André te vlug rijdt. André vindt dat ik te traag rijd. Dus wie er ook rijdt, we zitten er allebei heel gespannen bij. Ik

bekijk vanuit mijn overtuiging André zijn rijstijl en André doet hetzelfde met mijn rijstijl. We beoordelen elkaar en ieders overtuiging is waarheid. De midweek heeft ons geleerd deze spanning op een andere manier te verwoorden en vooral ook om naar elkaar te luisteren. Vroeger zei ik gemakkelijk: 'André, ge rijdt te snel'. Nu probeer ik te zeggen: 'André, ik ben bang.' "En als ik dan niet onmiddellijk zeg: 'Gij zijt altijd bang!', maar Mieke vraagt: 'Vertel mij eens iets meer over die angst...' dan leer ik haar kennen. En ook omgekeerd. Als ik haar kan vertellen hoe haar manier van rijden, mij onrustig en onzeker maakt, dan leert zij mij kennen. Dit in communicatie brengen, maakt dat ik rustiger naast Mieke kan zitten als zij rijdt en omgekeerd. Onze gevoelens, zoals hier de angst, zijn vaak, zonder dat we het beseffen, een bron van spanning en conflict. Maar dat hoeft niet. Als we ze aan elkaar durven vertellen en we worden daarin beluisterd, zijn ze een bron van rijkdom. Deze midweek was wat ons huwelijk na zoveel jaren nodig had: een echte onderhoudsbeurt!"

ZIN^{IN} RELATIE

**Encounter Vlaanderen
biedt weekends aan
voor koppels,
alleenstaanden
en jongeren**

www.zininrelatie.be

Encounter biedt weekends aan voor jong en oud, single en samen, getrouwd en samenwonend. Ontdek er meer over op www.zininrelatie.be

Zoek je nog een onvergetelijk cadeau voor Valentijn?

Vieren je ouders dit jaar een speciale huwelijksverjaardag?

Heb je een gelukkig gehuwde collega die dit jaar met pensioen gaat?

EXCLUSIEF KVLV-AANBOD!
EEN MIDWEEK 'SAMEN VERDER'
VAN ENCOUNTER VLAANDEREN,
EXCLUSIEF VOOR KVLV-KOPPELS

Voor wie

Voor elk koppel dat TIJD wil maken voor elkaar in de levensfase van pensioen. Het speelt geen rol of je nu 1 maand met pensioen bent of 10 jaar! De midweek wordt gegeven vanuit christelijke invalshoek, maar mensen met een andere kijk op het leven kunnen er zich perfect thuisvoelen.

Verloop midweek

De midweek is een aangename mix van rusten en werken. Elk werkblok wordt ingeleid door een getuigenis van een van de koppels en/of de priester. Nadien volgt persoonlijke werktijd en tijd in koppel. Het is geen groepsgebeuren. Alle tijd is er voor jezelf en voor elkaar.

Begeleiding

Drie koppels en een priester. Eén van de koppels is het geïnterviewde koppel Mieke en André Daemen-De Vadder.

Periode

Van dinsdag 27 april 2010 14.30 u. tot donderdag 29 april 2010 16 u.

Plaats

Encounterhuis, Notelaarstraat 14, 2660 Hoboken

Prijs

€ 252,00 per koppel. In de prijs inbegrepen: twee overnachtingen voor 2 personen, alle maaltijden en drank, vorming. Geen extra kosten.

Info en inschrijving

Meer info bij Leen Vermeire, tel. 016/24 39 50,

e-mail lvermeire@GroepKVLV.be

Inschrijven vóór 26 maart 2010

via e-mail sdetiege@GroepKVLV.be

Minimum aantal deelnemende koppels:

10, maximum: 14.